

Bestörte fährens klage-sång, med suckar och med orden, när troгна herden gi...

Hacks, Alexander,

1700-1829 81 Cbza Fol.

Bestörte Fåhrens Klage - Sång,
 Med Suckar och med Orden;
 När **EXDUNA** **HERDEN** gief sin Sång/
 Som redligt skötte Hjorden.

Då Kyrkoherden wid Församlingarne i Halico,
 Wäl. Åhrewördige och Höglärde

Hr. **M**^{AG.} **ANDREAS**
HEIMELÆUS,

Som föddes til Werden den 10. Febr. 1667/

Efter en berömlig Wandel och oförmytat Nit om Des dyrt ansför-
 trodda Siäla-Hjerd/ under säker Förtröstan och gudelig Beredelse/
 författes til de utvaldas Församling den 14:de Maji 1735;

Och Des förgängeliga jordiska Del/ den 1:sta nästpåföljande Junii
 i samma Åhr/ fick med behörig Heder en efterlängtat Kiär Hwi-
 la i åfwannämnde Halico Kyrko-Mull;

DEn **S**U^{LL} til en ständig Åtancka/
 Och samtel. i Sorgen Del tagande
 Til hörsam Tienst lämnad/

Åf

HACKSSEN!

Under melanchollst Ton, som: Und wann's nicht will, so will's
 auch nicht.

ÅB / Tryckt af Joh. Kämppe/ Kongl. Acad. Boktr.

U mera rart och mera värde /
 Ju bättre til at vinna ;
 Ju mera nödigt / nytigt / klart /
 Ju större Skatt at vinna
 Men äfven större Angslan at
 Den samma sen förlora platt. :/:

At sakna / hwad en Timma här
 Knapt Saknad täl och lider /
 Och mista hwad omistligt är /
 I hast til långa Tider ;
 Si ! denna Dro länge qwål
 Hos Wänner Sjune / hierta / Siäbl. :/:

Man med Förundran Angslan spør
 Och Sorg hos Creaturen /
 Då Herden / ja / då Slafwen dör /
 At Lejon / willa Diuren /
 De sörja den dem trågit födt /
 Och med all Tro- och Smhet siött. :/:

No undrar då at Dina Fähr
 Så mycken Angslan kiänna /
 När **TRONNA HERDE!** Du bort-går
 Från tjära Hiorden denna :
 De ju i Wett / ock äfwen så
 I Kiärlek böra öfwergå. :/:

En Herde / som i trofast Hopp /
 Med Lära / Nit och Lefnad /
 Sig hel och hällen offerar opp
 Til Hiordens Tienst och Trefnad :
 Des Mödda och Uprichtighet
 Man fullest ej erkiänna wet. :/:

En Präst / som rätt / med Smhet all
 I det dess Plicht tilhörer /
 Sitt dyra anförtrodde Kall
 Och Andans Ambet förer ;
 Den Kiärlek bör af alla få /
 Som få bland alla / få ändå. :/:

En Siälä-Wärd / som' sent och tidt /
I Tid och otid wachtar /
At Ulfwen hwarken lönstt ell fritt
De usla Föhren slachtar:
Den Wärdens kan / med största Fog /
Ei wärdas / wärdas / älskas nog. :/:

Skal ej den Herden hedras då /
Må ej den Prästen prisas /
Bör ej den Wärdens wördnad få
Och Kiärlek än bewisas /
Som redlig fans / och utan Glärd /
War Heder / Pris och Wördnad wärd? :/:

Du Kiärleks-wärde Herrans Präst!
Som war mot Hiorden säter /
Ach! at Du så bortgängen äst /
At Du ej kommer åter:
Tänck! Föhren nu beklaga sig /
Med dem som hiertli sakna Dig. :/:

Du ERDENNA WÄRD från Dina far:
Du lämnar dem på wägen;
Om hwilka Du sorgfällig war /
Så män / så angelägen
At Du en enda ej sku si
Så will / förtappas / borta bli. :/:

Du Herde af så ärligt Sinn /
Hwi skulle Du bort-flytta?
Som ej begärligt sökte Din /
Men Hiordens största Nyttä;
Som mer war män om Föhrens Bet
Än egen bättre Lägenhet. :/:

Til STORSTU HERDEN Du wist for /
Från Jordens kojor snöda /
Ett så Betöning ganska stor /
För Trohet / Flit och Möda?
D! Ja. Så haf då ewig Tack!
Far-wäl! och säll til Sälihet gack! :/:

Bortgångne Herdens halfwa Stäl!
Owärlättna Wän! Herdinna!
I Kiärleks-Skatter äfwen wäl!
Hwars Bärlé-droppar rinna;
Jag häpnar / då jag röra tör
Det Sär nu hiertans Sweda gör. :/:

För makalösa Makar ock
För Barnen Fader-lösa /
Sins makalöst godt Pläster dock /
Som kan alt Qwal bortlösa:
At detta så på EDER Lott
I säkra Privilegier sätt. :/:

Dr Man ER Hagnad ER Förswar
GUD SJEL nu måste blifwa:
Si! Denne Kiärleks-rika Fabr
Skall DER Hagnad gifwa:
På Sorg skal Glädien än bli sword:
Kom-wäds DEN HERREN håller Ord!:/

Til Slut: at Slömska snart ei må
Ditt wårda Lof-ord fråta/
Vör SJEL HERRE! iag också
Min Plicht ei nu förgåta;
Men åfwen/ til wår Wänstaps Pant/
På Grafwen teckna somt och jant /:

Så trogen Herde hwilar här /
Den wi med Fog berömmes:
Som både war för Djorden kiär/
Dch lifligt Esterdömmes;
Som sielfwer gick den wågen/ glad/
På den han Fåhren wandra bad. :/:

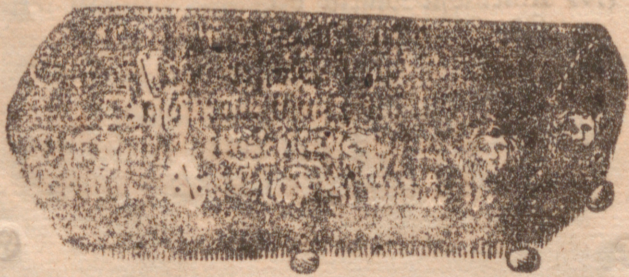
Han hemma war och utom = Lann /
I widt aflågne Länder /
Af ERRE för en ERRE MAN
I många Tider kiänder;
Men/ märck ock detta til Des Lof:
Han wiste intet sielf deråf. :/:

Sin Lärdom Han med moget Wett
Dch HERrans Fruchtan pryddes;
Ehwad Des Ambet gjorde ledt /
Han tidt och gierna skyddes;
Han talte Sanning oförsträckt
Tils Tung-söfd blef af Dwalan wäckt. :/:

Wid somt Han rådder war och sin/
Hwar åt en säker blundar:
At kasta Pärlor bort för Swin/
Dch heligt ut för Hundar;
Men glädde den med liflig Röst /
Som gret och sucka efter Tröst. :/:

Han war och til sitt sidsta blef/
Det Sanning tör förswara /
Som paulus Pref i Twanne Bref *
At Herdar skule wara:
Han lefde rätt och lärde wäl:
Jo: frögde Gud så wist Hans Siäl! :/:

* 1. Tim. 3. v. 3. 4. 5. 6. Tit. 1. v. 6. 7. 8. 9.

Vårnen en blomstrande väbr,
 Ungdomen Sommaren bildar,
 Hösten de manliga åbr,
 Och åldren en Winter affskildrar.

Korteligen eftersinadt
Då

Handelsmannen Ehreborne och Högwälachtad

Herr **FRANS**
ALOPÆUS

BRUDGUMMEN /

Med

Ehreborna och Dygdådla Jungfrun /

Jungfru **MARIA**
SCHMIDT

BRUDEN /

Uti Högförnämt och Hederligt folks närvaru / ingief ett vrygge-
 ligt ähta förbund / i Kåiserliga Stapelstaden Wiborg
 den 11. Decembris 1735.

Uf

MAGN. ALOPÆUS.

Wid / Tryckt af Joh. Kåampe / Kongl. Acad. Bektr.

Edan wår luftwaste Sol/ från Ind' Oceaniska stränder /
 Närmast åt Nordenes Pol, och snö-rika bärigen sig wänder /
 Börjar den hwit klädda mars / för wästans susande wäder /
 Wandas i grönan en park / och läcka fram wåren den
 spåda.

Wåren med grönskande färg / som tusende blomster ut-
 kläcker /

Gror båd' i dalar och berg / och handen åt Somnaren räcker /
 Rättar små telningar up / dem med dagg-droppar upfriskar /
 Så den förwäntade frucht / med nöje i örnen hwiskar.
 Somnaren ter sig an / med wårt och skjutande gröda /
 Där alt rundelig fram / hwad oss kan nöja och föda /
 Jordens fullmogne sält / med härligste färgor bekrönes /
 Foglarnas qwittrande gjaldt i gröna skogene rones.
 Hösten med samlande hand / de mognade fruchter afbruter /
 Bär gar i lador och land at ej på förråd nå tryter
 Knyter så ändelig ihop / hwad hållt naturen beleswat /
 Uga likformliabets lätt / de skapade tingen til trefnad.
 Har då en listiger last / det ädlaste korne begutit /
 Innan det af sin kraft / sig fröwärt i toppen upskutit /
 Swårt då för hösten ej är / de rikaste råtter afhämta /
 Dem han då wintren föråhr / som brukar med alswar ej skämta.
 Lufwets swinnande fart / fast den sig stelf åter och öder /
 Böjer doch med sig en art / beständ' i fyra grundstöder /

Såsom det waltrande år/ har Höst/ Vår/ Winter/ och Sommar.
 Afwen så lifstiden går / af Waggan tils grå håren komma.
 Uti små Barn wi se/ ensaldighets liufwaste lynne /
 Huru de lalla och le / med hiertans nöidaste kynne /
 Deras små täckaste hyn / all kyskhets blidaste bilder /
 Lära oss hastwa försyn / at wara wid dygden affskilde.
 Hwad nu naturen för drift / de spådate snillen föräbrat /
 Kunna liksom i en skrift / de tindrande ögon frambara /
 Lägges sehn til en god grund / af wisdoms ädlaste droppar /
 Gläds de af ungdomens fund / den dem sig tienlig rätt yppar.
 Hit de sin ymniga flock / med wisdoms wätska begäfwad /
 Samla i dagarnas lopp / med wäntan af skördenes hästwa /
 Den de i ungdomens lund / för många oblundade nätter /
 Bida hwar timma och stund / sin sylla dy flitigt förvärta.
 Öndtlig på möda och slit / en oroliger hwila sig wisar /
 För swårt arbete och nit / sin rika belöning bepriser /
 Den med full hand sädt / i Barn och ungdomens dagar /
 Ginner i skörd fult mått / samt armod ifrån sig bort jagar.
 Dy med en antrande id / sin mödas målning upmåter
 Manlig fullmognader tid / som ångstan nu gläder förgäter /
 Hwar'en doch efter sit stånd / sin dygde-belöning bekommer /
 Ställer då säker sin gång / som han om rättwisän är männer.
 Härtwid den wiktiga knut / som ächta två säster tillsamman /
 Kommer och måst uti bruk / när åhren å mogna med gamman /
 Ty wi förundrande sedt / wår Skapares handlingar höga /
 Två så förenand' i ett / at de sehn ei skiljas mer föga.
 Lycklig den stadig en skörd / til grundwal wetat utwälja /
 Han sitt dagliga bröd i Nechtare sötna får swälja /
 Leswer han jämte förnögd / med Herrens heliga willja /
 Hwem kan hans jordiska frögd / från himmelska hoppet ätskälja.
 Ehr Herr Brudgum min Broc / bland höstens hägnande hästwor /
 Som J i blomstrande flor / ha'en fått med himmelens gåstwor /
 Ar afwen årnadt ett Wis / med kyskhets lifliga later /
 Den J som eget Ehr lif / bör älska i handel och dater.
 Wäl Ehr då versöre år / som barga den signade skörden
 Lycktiger påbegynt här / ten Wåren Ehr åndad är worden /
 När J af hiertat förnögd / de winter-grå åhren mottagen /
 Wå de förnödas i frögd / tils lifwet nått yttersta dagen.

AD-

ADPLAUSUS VOTIVUS.

Shimla wisdom!
Med ymnig rikdom
Var nådig af högden/
Vår Brud och Brudgum!
Som för dig knåböja/
Din höghet uphöja/
Med hierta och mun.
Förlån dem din nåd!
Med nöije begynna/
I lycka framstynda/
Sit lefwernes råd.
Låt dem i alt se!
Din åhras framsteg/
Som är den förnämsta/
Af förmåner främsta/
Til lifwets insteg/
Dem mätta af dagar
Sidst I Jesu behaga/
Inleda til dig!

